

gaaet fra Indenrigsministeriet to Opfordringer til Sygekasserne her i Landet om statistiske Oplysninger, som de ganske sikkert ikke have været forpligtede til at besvare, men som i Omfang, i Rækkevidde og i Betydningen af de Spørgsmaal, Cirkulærerne stille, ere langt mere omfattende end det, vi have været at foreslaa som det, Sygekasserne skulle afgive af Oplysninger, naar det forlangtes. Vi have troet, at der i hele denne Sag ikke kunde arbejdes uden med en betydelig Mængde af statistiske Oplysninger, og i Virkeligheden har det ogsaa vist sig, at naar den Kommission, der har arbejdet i denne Sag, og hvem dette Forslag i Virkeligheden skyldes, er kommet til et saa omfattende Forslag, er det kun, fordi den samtidig har indhentet og ladet bearbejde af sagkyndige Folk den Statistik, som kræves til et saadant Forslag. Derfor tror jeg ikke, der er nogen Fare for Selvsbyret ved, hvad der er forlangt fra vor Side. Naar der i dette Grundlag er en Bestemmelse om, at saadanne Oplysninger endda kunne inddrives ved Bøder, skyldes det ganske simpelt den Omstændighed, at naar man overhovedet gav Retten til at inddræve saadanne Oplysninger, maatte man ogsaa have en Maade at straffe Sygekasserne paa, hvis de ikke fulgte denne Lovbestemmelse, her er givet. Men jeg vil straks sige dette og saa det laaet fast, fordi jeg ved det — og noget lignende er det, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets (Scharling) har sagt — at Striden skal sandelig ikke komme til at staa paa dette ny Grundlag fra vor Side. Kan det lykkes at føre denne Sag igennem, skal den Forskel, den Trinstege, her er opstillet, mellem anerkendte Sygekasser og understøttede Sygekasser, ikke være nogen Hindring for denne Sags Gennemførelse. Jeg ser i det, at det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) indledede denne Debat her i Dag, et Tegn paa, at denne Sag muligvis kan høre til dem, som det ærede Medlem vil interessere sig for i Nar. Vi havde i Fjor i Udvalget en trykkende Fornemmelse af, at det ærede Medlem ikke interesserede sig for Sygekasserne. Vi havde en Følelse af, at vi arbejdede der paa en vis platonisk Maade, saaledes at vi, naar vi kom her i Tinget med vor Indstilling, ikke fra den Side, det ærede Medlem repræsenterer, og de Forbindelser, han den Gang havde, havde faaet den Tilslutning, den Støtte, som krævedes til at fremme denne Sag. Den laa ikke inden for det ærede Medlems Arbejdsplan, det var naturligvis Grunden. Da nu det ærede Medlem i Dag saa stærkt har udtrykt sit Ønske om at faa den gennemført, et Ønske, som jeg deler, skal

det fra vor Side ikke mangle ham paa Tilslutning hertil. Altsaa ikke en Gang det Grundlag, som vi i Fjor opstillede som et Forsøg paa at faa en principielt rigtigere Affattelse af denne Lov, ikke en Gang det skal være en Hindring for Sagens Gennemførelse, for til syvende og sidst er det dog ikke det, det kommer an paa. Det, det kommer an paa, er, at de ubemidlede, der slutte sig sammen i Sygekasser, faa en saadan Understøttelse fra Statens Side, som kan sætte dem i Stand til virkelig at være sikrede i Sygdomstilfælde. Derfor lægger jeg ganske sikkert den største Vægt paa Tilskuddet. Nu hørte jeg det ærede Medlem sige — og det vil jeg laa fast —, at den Brændevinsstat, der er Tale om i dette Tilfælde, har for det ærede Medlem absolut ikke nogen anden end en demonstrativ eller deklaratorisk Betydning, det vil sige Affattelsen af den kunne vi ganske se bort fra fra den Side, hvortil jeg hører, og fra den, som det ærede Medlem tilhører, ved Behandlingen af dette Forslag. Skal der fra Regeringens Side holdes paa Brændevinsstaten, er dermed ogsaa dette Forslag dødt. (Bojsen: Læs, hvad der staar i Forslaget) — jeg ved meget godt, hvad der staar i Forslaget, det kan jeg forsikre det ærede Medlem om. Jeg ved meget godt, at der henvises til en Brændevinsstat, men vi maa have denne Henvisning ud af Forslaget, for at det kan blive til Lov. Det antog jeg, det ærede Medlem var enig med mig i. Det ærede Medlem nikker, vi ere altsaa enige om det. — Med Hensyn til selve Tilskuddets Størrelse vil der naturligvis blive Kamp her i Salen. Der hørte jeg nu det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets (Scharling) sige, at man skulde nøjes med det, som var foreslaaet af Landstinget, og at Sygekasserne vilde være vel forsynede, hvis man kunde faa det sat igennem. Jeg har et ganske modsat Indtryk. Efter de Udtalelser, som overhovedet ere fremkomne fra Sygekasserne her i Landet, er jeg bange for, at kunne vi ikke gennemføre mere, ere Sygekasserne ikke tjente dermed. Jeg er bange for denne Lov, fordi den paalægger dem visse Forpligtelser, som man nødvendigvis maa forlange, naar man giver Tilskud fra Statskassens Side og samtidig ikke giver dem et Tilskud, som sætter dem i Stand til at opfylde dem. Og naar nu det er Tilfældet, at en af de allervæsentligste Poster paa deres Budget, Udgiften til Læge, er i Stigen, saa maa man ogsaa tage Hensyn dertil netop ved Bestemmelsen af Tilskuddets Størrelse. Nu hørte jeg det ærede Medlem sætte denne Sag i For-